

Sygnatura akt III RC 67/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Kole Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Skiera-Bilska

Protokolant: sekr. sąd. Patrycja Tomasik

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2020 roku w Kole

na rozprawie

sprawy z powództwa J. C.

przeciwko T. C.

o zaspokojenie potrzeb rodziny

I. Zasadza od pozwanego T. C. na rzecz powódki J. C. tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny kwotę po 1.400,00 zł (jeden tysiąc czterysta złotych) miesięcznie, płatną do rąk powódki do dnia 10 – go każdego miesiąca z góry wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 1 kwietnia 2020 roku.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Obciąża pozwanego kosztami zastępstwa procesowego pełnomocnika powódki w połowie i z tego tytułu zasadza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.800,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia.

IV. Nie obciąża pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

V. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

Sędzia

Agnieszka Skiera-Bilska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 marca 2020 r. powódka J. C. wniosła o zasądzenie od pozwanego T. C. tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny po 1.500 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony pozostają w związku małżeńskim od 4 grudnia 2013 r. Ze związku tego mają dwójkę dzieci, tj. Z. C. ur. (...) i M. C. ur. (...) J. C. w związku z licznymi schorzeniami dzieci stron oraz ich wiekiem zajmowała się domem i dziećmi, zaś pozwany pracował zawodowo zabezpieczając rodzinę finansowo. W dniu 20 marca 2020 r., po urodzinach starszej córki pozwany będąc pod znacznym wpływem alkoholu wyprowadził się z domu stron. Nadto w uzasadnieniu pozwu podano, że J. C. jest osobą bezrobotną. Nie uzyskuje żadnego dochodu i aktualnie nie ma żadnych źródeł dochodu. Natomiast T. C. uzyskuje stały dochód z tytułu wynagrodzenia za pracę w firmie (...) na poziomie 2.400 zł (takie informacje pozwany przekazywał powódce, która od sierpnia 2019 r. nie ma dostępu do wspólnego rachunku stron). Do listopada 2019 r.

pozwany pracował w firmie (...) jako przedstawiciel handlowy i uzyskiwał dochód na poziomie 4.000 zł miesięcznie. T. C. zrezygnował jednak z powyższej pracy nie uzasadniając w żaden sposób swego stanowiska. Powódka wspólnie z dziećmi zajmuje część domu będącego własnością jej rodziców. Do stałych kosztów utrzymania mieszkania należą: ogrzewanie domu na poziomie 2.000 zł rocznie, opłata za energię elektryczną w kwocie około 200 zł co 2 miesiące (co stanowi 1/2 rachunku), za wodę około 200 zł co 2 miesiące (1/2 rachunku), opłata za wywóz nieczystości w wysokości 16 zł miesięcznie za osobę, cena zakupu gazu w wysokości 50 zł miesięcznie. Ponadto powódka ponosi koszt opłaty za telefon i internet w wysokości 150 zł miesięcznie. Poza tym do stałych wydatków rodziny należą sumy przeznaczone na żywność, kosmetyki i ubrania. Kwota ta przy uwzględnieniu stanu zdrowia dzieci stron i ich wieku (ciągłej konieczność zakupowania nowych ubrań) kształtuje się na poziomie minimum 1.500 zł miesięcznie (w zależności od pory roku i ceny ubrań dla dzieci na dany sezon). Znaczną kwotę wydatków rodziny stanowią także koszty leczenia małoletnich, głównie Z. C., u której stwierdzono astmę oskrzelową wczesnodziecięcą, alergię na trawy. Z uwagi na to, pozostaje pod stałą opieką pulmonologa. Nadto co dwa miesiące musi być na kontroli i wiąże się to z wydatkiem na poziomie 300 zł – 200 zł wizyta oraz 100 zł dojazd. W związku z nawracającymi infekcjami często choruje, co wiąże się z koniecznością wizyt u lekarza rodzinnego. Średnio miesięcznie koszt zakupu leków to około 200 zł. Na koszty utrzymania rodziny składają się również stałe opłaty w przedszkolu Z. C., tj. komitet rodzicielski – 60 zł za rok, ubezpieczenie – 40 zł, książki – 130 zł rocznie i składka na przybory szkole – 20 zł. Dodatkowo koszty wyżywienia to kwota około 100 zł miesięcznie w zależności od liczby dni. Powódka w zaistniałej sytuacji rozpoczęła poszukiwania pracy, lecz ze względu na fakt, że obecnie jest matką samotnie wychowującą dwoje małoletnich dzieci nie zdołała dotychczas uzyskać zatrudnienia i wszelkie swe działania koncentruje na opiece nad dziećmi i zajmowanie się domem.

Pozwany T. C. w piśmie z dnia 20 lipca 2020 r. uznał żądanie powództwa do kwoty 700 zł przy założeniu, że jest to kwota po 350 zł na każde z dzieci stron. Natomiast w pozostałej części, a więc w zakresie żądania powódki o zobowiązanie go do przyczyniania się do jej utrzymania, pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. W uzasadnieniu ww. pisma podniesiono, że zarobki pozwanego, przy wykorzystaniu w pełni jego możliwości, wynoszą obecnie średnio 1.900 zł miesięcznie i stan epidemii wyklucza możliwość uzyskania przez pozwanego zarobku na poziomie sprzed listopada 2019 r., kiedy to pozwany pracował jako przedstawiciel handlowy w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w G.-D. i wówczas rzeczywiście osiągał dochód w wysokości około 4.000 zł. Zmiana pracy przez pozwanego podyktowana była głównie ciężkimi warunkami pracy oraz ich wpływem na jego zdrowie, albowiem wiązała się z wielogodzinnym kontrolowaniem stanu gruntów ornych i pól uprawianych w gospodarstwach rolnych klientów obsługiwanych wówczas przez T. C., zarówno w porze letniej, jak i zimowej. Z uwagi na ciągłe zmiany temperatury pozwany niejednokrotnie chorował na grypę i był osłabiony, lecz nawet wtedy nie mógł sobie pozwolić na odpoczynek, gdyż wysokość wynagrodzenia była ściśle związana z systemem premiowanym – zależnym od ilości i wartości sprzedanych produktów .. (...) związku z tym, jako żywiciel rodziny musiał kontynuować pracę nawet w niesprzyjających warunkach. Jak podano, pozwany nie zmienił pracy w celu ograniczenia swoich możliwości zarobkowych, a jedynie z uwagi na negatywne skutki zdrowotne, jakie pojawiały się podczas wykonywanej pracy. Aktualnie T. C. pracuje jako kierowca zawodowy w firmie transportowej na podstawie umowy o pracę, na pełen etat i w pełnym wymiarze godzin, a dodatkowo blisko swojego miejsca zamieszkania oraz zamieszkania swoich dzieci. Poprzednie warunki pracy pozwanego, który pracował również na stanowisku kierowcy TIR-a (od 20.05.2013 r. do 19.05.2016 r.) w takim systemie, że trzy tygodnie spędzał poza domem, poza granicami kraju, za kierownicą, a następnie miał tydzień wolnego, były nie do utrzymania w dłuższej perspektywie czasu, albowiem pozwany nie byłby w stanie w odpowiedni sposób sprawować opieki nad małoletnimi córkami. Aktualnie pozwany na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Kole z dnia 10 czerwca 2020 r., wydanym w sprawie I. N. 106/20, uzyskał prawo do osobistej, nieprzerwanej styczności z małoletnimi córkami Z. i M. co drugi weekend od godziny 11.00 w sobotę do godziny 18.00 w niedzielę, a ponadto w każdy poniedziałek przypadający po weekendzie, w którym nie odbywa się kontakt, od godziny 17.30 do godziny 19.30 i w każdy piątek poprzedzający weekend, w którym nie ma kontaktu w takich samych godzinach, nadto w każdą środę od godziny 17.30 do godziny 19.30, a poza tym we wtorki i czwartki przy wykorzystaniu środków komunikacji na odległość. Wobec powyższego, zdaniem pozwanego, zakres jego osobistych starań przy wychowywaniu dzieci jest wysoki i w czystym przeliczeniu czasowym prowadzi do konstatacji, że małoletnie są pod opieką ojca około 1/3 miesiąca. Ponadto w uzasadnieniu pisma z dnia 20 lipca 2020 r. wskazano,

że kolejną okolicznością rzutuującą na ograniczenie możliwości alimentacyjnych pozwanego jest fakt, iż po rozstaniu z powódką, która mieszka w domu stanowiącym własność jej rodziców i ponosi wyłącznie część opłat za media, pozwany zmuszony był wynająć mieszkanie, którego koszt wynosi wraz z mediami około 1.400 zł miesięcznie. Sam czynsz (odstępne dla właściciela) to kwota 900 zł, do niej dochodzi czynsz do spółdzielni mieszkaniowej w kwocie niemalże 425 zł oraz opłata za zużycie prądu na kwotę około 100 zł miesięcznie. Dodatkowo pozwany na wyżywienie musi ponieść około 800 zł miesięcznie. Ponadto ponosi koszty środków czystości, higieny i kosmetyków w kwocie łącznej około 50 zł miesięcznie, a także niezbędnej wymiany odzieży i obuwia w podobnej kwocie. Poza tym T. C. spędzając czas z córkami w zakresie wynikającym z powołanego wyżej postanowienia, ponosi regularnie szereg trudnych do udokumentowania wydatków na przyjemności, rozrywki dziewczynek, czyni im na miarę swoich możliwości zakupy, kupuje prezenty, stara się zaspokajać wszelkie ich zgłaszane na bieżąco podczas kontaktów potrzeby. Pozwany musi też opłacać abonament telefoniczny wraz z pakietem internetu, gdyż w przeciwnym razie nie byłby w stanie utrzymywać z małoletnimi kontaktów na odległość, jakie realizuje z córkami w dniach i godzinach wskazanych przez Sąd.

Na terminie rozprawy w dniu 5 sierpnia 2020 r. powódka podtrzymała żądanie pozwu, a nadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów pełnomocnictwa procesowego wraz z odsetkami ustawowymi od uprawomocnienia się orzeczenia. Natomiast pozwany wnosił jak w piśmie z dnia 20 lipca 2020 r. (vide: k.64-67).

Sąd ustalił, co następuje:

J. C. i T. C. zawarli związek małżeński w dniu 4 grudnia 2013 r. Ze związku tego mają dwie córki Z. C. urodzoną (...) oraz M. C. urodzoną (...) Strony od dnia 20 marca 2020 r. pozostają w separacji faktycznej.

Okoliczności bezsporne, a nadto odpis skrócony aktu małżeństwa (k.10); odpisy skrócone aktów urodzenia (k.11-12)

Powódka opłaca składki w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego jako domownik. Przed urodzeniem córki M. pracowała przez około rok w oddziale przedszkolnym Szkoły Podstawowej w B. w charakterze pomocy nauczyciela na podstawie umowy na czas określony. Poprzednio zajmowała się domem i wychowaniem córki Z.. Wówczas nie wykonywała pracy. J. C. w styczniu 2019 r. odbyła szkolenie kosmetyczne z zakresu stylizacji rzęs. W okresie od stycznia 2019 r. do marca 2020 r. powódka co drugi dzień wraz z sobotami wykonywała prace dorywcze w salonie fryzjersko-kosmetycznym w G., gdzie wykonywała rzęsy, przy czym koszt takiej usługi wynosił 70 zł. Obecnie powódka zamieszkuje wraz z dziećmi i rodzicami w domu będącym ich własnością. Z uwagi na to partycypuje w połowie w regulowaniu rachunków dotyczących utrzymania domu. Na energię elektryczną daje rodzicom kwotę 200 zł co dwa miesiące, za wodę przekazuje rodzicom 200 zł co dwa miesiące, na węgiel przekazuje 2.000 zł rocznie. Dodatkowo na koszty utrzymania domu składają się opłaty za odpady w kwocie 110 zł co dwa miesiące na 5 osób. Powódka ponosi również opłaty za telefon, Internet i telewizję w kwocie łącznej 100 zł. J. C. ponosi również koszty zakupu żywności dla siebie i córek. Ponadto kupuje środki do pielęgnacji dla alergików, których koszt na całą rodzinę wynosi 150 zł miesięcznie. Powódka pozostaje pod opieką psychologa. Rodzice J. C. wspierają ją w opiece nad dziećmi oraz finansowo.

Dowód: częściowo zeznania powódki (e-protokół (...):05:44 – 00:45:21, k.108v-109); zeznania pozwanego (e-protokół (...):45:21 – 01:14:37, k.109-110); faktura VAT nr (...) z dnia 16 lutego 2020 r. (k.13); faktura nr L (...) z dnia 3 lutego 2020 r. (k.14-15v); opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi za wrzesień i październik 2019 r. (k.16); paragony fiskalne (k.31-37)

Małoletnia Z. C. posiada orzeczenie o niepełnosprawności wydane przez Miejski Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w K. na okres do dnia 30 czerwca 2021 r. W związku z tym wymaga stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Małoletnia uczęszcza do przedszkola przy Zespole Szkolno-Przedszkolnym w G. od września 2017 r. Cierpi na astmę oskrzelową wczesnodziecięcą. Ma też alergię na trawę i orzech włoski. Nie ma specjalnych zaleceń dietetycznych. W dniu 8 stycznia 2019 r. usunięto jej operacyjnie migdałek gardłowy. Znajduje się pod opieką pulmonologa w Ł.. Wizyty są co dwa miesiące, przy czym koszt wizyty wynosi 200 zł i do tego dochodzi koszt podróży w kwocie 100 zł. Małoletnia

na stałe przyjmuje leki wziewne, tabletki, krople oraz tabletki na alergię i witaminy. Ponadto Z. jednokrotnie w roku jest odczulana. Koszt siedmiu wizyt odbywających się przez siedem tygodni wynosi 700 zł i dochodzą do tego jeszcze koszty leku w kwocie 100 zł, który wystarcza na te siedem tygodni oraz podróży do Ł.. Leczenie Z. stanowi wydatek rzędu od 200 zł do 500 zł miesięcznie.

Zakup odzieży i obuwia dla Z. stanowi rocznie kwotę około 500 zł. W nadchodzącym roku szkolnym małaletnia będzie chodziła do klasy zerowej w Szkole Podstawowej w G.. Wówczas konieczne będzie poniesienie opłaty za komitet rodzicielski w kwocie 60 zł oraz za ubezpieczenie w kwocie około 30 zł. Z kolei koszt zakupu książek to 130 zł, zaś wyżywienia około 100 zł miesięcznie. Nadto dochodzą koszty zakupu pomocy naukowych w kwocie 20 zł oraz stroju do przedszkola w kwocie 20 zł. Poza tym Z. chodzi na zajęcia taneczne do MUZY, których koszt wynosi 60 zł miesięcznie. Natomiast strój na te zajęcia to koszt 130 zł rocznie. Dodatkowo płatne są wyjazdy, przedstawienia i konkursy organizowane w ramach tych zajęć, z tym że Z. z racji wieku nie jeździ jeszcze na obozy.

Małaletnia realizuje wizyty w ramach NFZ u psychologa M. S. w przychodni (...) w K..

Dowód: częściowo zeznania powódki (e-protokół (...):05:44 – 00:45:21, k.108v-109); opinia nauczyciela o uczniu (k.17-18); orzeczenie o niepełnosprawności z dnia 19 czerwca 2019 r. (k.19 i 92); dokumentacja medyczna małaletniej Z. C. (k.20-26); faktury za leki (k.27-30)

Małaletnia M. C. w okresie od dnia 16 czerwca 2020 r. do dnia 19 czerwca 2020 r. przebywała w Wojewódzkim Zespole Zakładów Opieki Zdrowotnej Centrum (...) w Ł. na Oddziale Chorób Układu Oddechowego dla Dzieci z rozpoznaniem przedłużającego się i nawracającego zapalenia oskrzeli, astmy oskrzelowej wczesnodziecięcej, atopowego zapalenia skóry i zapalenia gardła. Wówczas stwierdzono u małaletniej również alergię pokarmową na soję oraz alergię skórą. Nie ma zalecanej specjalnej diety. M. często zapada na infekcję gardła i nosa. Występują u niej biegunki. Koszty jej miesięcznego leczenia wynoszą 150 zł. Podobnie jak siostra, M. będzie pod opieką pulmonologa w Ł.. Wizyta zaplanowana jest na 4 września 2020 r. Roczny koszt zakupu odzieży i obuwia dla M. wynosi 500 zł. Małaletnia jest pampersowana i wiąże się to z wydatkiem 140 zł miesięcznie. Zakup mleka modyfikowanego to koszt 120 zł miesięcznie. M. nie będzie uczęszczać do żłobka, a edukację rozpocznie dopiero od przedszkola.

Dowód: częściowo zeznania powódki (e-protokół (...):05:44 – 00:45:21, k.108v-109); dokumentacja medyczna M. C. (k.105-107)

Z wniosku J. C. rodzina stron otrzymała w styczniu 2020 r. pomoc finansową w formie specjalnego zasiłku celowego w kwocie 250 zł na zakup opału, jak również pomoc w formie zakupu posiłku w szkole dla dziecka od dnia 25 lutego 2020 r. do dnia 25 czerwca 2020 r. Rodzina otrzymuje świadczenie wychowawcze 500+ na dwoje dzieci w kwocie 1.000 zł miesięcznie począwszy od 1 stycznia 2019 r., a także zasiłek pielęgnacyjny na dziecko w kwocie 215,84 zł miesięcznie od dnia 1 listopada 2019 r. Ponadto od dnia 1 stycznia 2019 r. pobierają zasiłek rodzinny na dwoje dzieci wraz z dodatkiem z tytułu kształcenia i rehabilitacji w łącznej kwocie 329 zł miesięcznie, na którą składa się zasiłek rodzinny na dziecko do 5 roku życia w kwocie 95 zł, zasiłek rodzinny na dziecko powyżej 5 roku życia w kwocie 124 zł oraz dodatek z tytułu kształcenia i rehabilitacji w kwocie 110 zł.

Dowód: częściowo zeznania powódki (e-protokół (...):05:44 – 00:45:21, k.108v-109); oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania (k.5-9); zaświadczenie (...) w G. z dnia 23 kwietnia 2020 r. (k.91)

Pozwany T. C. posiada prawo jazdy kategorii C+E. Obecnie zatrudniony jest jako kierowca kategorii C oraz C+E w firmie (...) Sp. z o.o. w K. na podstawie umowy zawartej na czas określony od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 28 lutego 2021 r. w wymiarze pełnego etatu. Z tego tytułu osiąga średnie wynagrodzenie miesięczne w wysokości 2.600 zł brutto, tj. 1.956,67 zł netto. Pracę wykonuje na terytorium Polski. Wcześniej przez okres 3 lat pracował w firmie (...) do listopada 2019 r. Przed podjęciem pracy w tej firmie pozwany w latach 2013-2016 pracował w charakterze

kierowcy zawodowego za granicą i osiągał zarobki na poziomie od 7.000 zł do 8.000 zł. W 2018 r. pozwany osiągnął dochód w kwocie 56.935,70 zł.

Pozwany T. C. od dnia 1 kwietnia 2020 r. wynajmuje dwupokojowe mieszkanie w K., za które uiszcza kwotę 1.400 zł, w skład której wchodzi też odstępné w wysokości 900 zł. Obciążają go wszelkie opłaty wiążące się z eksploatacją ww. mieszkania, do których zaliczają się energia elektryczna w kwocie około 100 zł miesięcznie. Małoletnie Z. i M. posiadają w tym mieszkaniu wyposażony pokój.

T. C. spłaca raty kredytu za garnki P. w kwocie 197,37 zł, przy czym koniec spłaty kredytu przypada na styczeń 2021 r. Poza tym nie posiada innych zobowiązań kredytowo-pożyczkowych. Pozwany podjął środki z konta oszczędnościowego córek M. i Z. odpowiednio w kwocie 4.000 zł oraz 2.800 zł.

Pozwany pożyczył od swojego brata K. C. w okresie od dnia 10 kwietnia 2020 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. kwotę w łącznej wysokości 1.650 zł.

Dowód: częściowo zeznania powódki (e-protokół (...):05:44 – 00:45:21, k.108v-109); zeznania pozwanego (e-protokół (...):45:21 – 01:14:37, k.109-110); zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 21 kwietnia 2020 r. (k.69); zaświadczenie o wysokości dochodu podatnika w podatku dochodowym od osób fizycznych (k.70); umowa najmu lokalu mieszkalnego (k.71-72); faktura VAT nr (...) (k.73); faktura VAT nr (...) (k.74); informacja o wysokości opłat z dnia 28 lutego 2020 r. (k.75); potwierdzenia przelewu z rachunku (k.76-90); oświadczenie z dnia 1 lipca 2020 r. (k.95);

Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2020 r. Sąd Rejonowy w Kole udzielił zabezpieczenia i na czas trwania postępowania zobowiązał pozwanego T. C. do łożenia na rzecz powódki J. C. tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny kwoty po 1.400 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10 – go każdego miesiąca z góry wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 1 kwietnia 2020 r.

Dowód: postanowienie z dnia 8 kwietnia 2020 r. (k.38)

Przed tut. Sądem toczy się postępowanie z wniosku J. C. z udziałem T. C. o ustalenie miejsca pobytu małoletnich Z. i M. rodzeństwa C. oraz kontaktów z małoletnimi córkami. Powyższe postępowanie prowadzone jest w sprawie I. N. 106/20. Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2020 r. Sąd Rejonowy w Kole udzielił zabezpieczenia na czas trwania postępowania ustalając, iż miejscem zamieszkania małoletnich Z. C. oraz M. C. jest miejsce zamieszkania matki J. C., tj. G., ul. (...). Ponadto postanowieniem z dnia 10 czerwca 2020 r. Sąd Rejonowy w Kole w pkt I udzielił zabezpieczenia na czas trwania postępowania i ustalił, że kontakty T. C. z małoletnimi córkami Z. C. oraz M. C. będą realizowane:

- a) co drugi weekend od godziny 11.00 w sobotę do godziny 18.00 w niedzielę, w miejscu zamieszkania ojca małoletnich, bez udziału matki, poczynając od dnia 20 czerwca 2020 r.,
- b) w każdy poniedziałek od godziny 17.30 do godziny 19.30, po weekendzie, na który nie przypadał kontakt opisany w ppkt a),
- c) w każdą środę od godziny 17.30 do godziny 19.30,
- d) w każdy piątek od godziny 17.30 do godziny 19.30, przed weekendem, na który nie przypada kontakt opisany w ppkt a)

przy czym kontakty opisane w ppkt b-d będą realizowane w miejscu zamieszkania małoletnich, z prawem zabierania dzieci przez uczestnika na spacer trwający nie dłużej niż 45 minut, bez uczestnictwa matki małoletnich,

- e) w każdy wtorek i czwartek w godzinach od 17.30 do 18.00 przy wykorzystaniu elektronicznych środków przekazu w postaci wideorozmów lub połączeń telefonicznych.

Jednocześnie Sąd zobowiązał T. C., aby każdorazowo odebrał dzieci z miejsca zamieszkania o ustalonej godzinie początkowej oraz odwiózł na koniec ustalonego czasu do miejsca zamieszkania, natomiast J. C. do wydawania

małoletnich ojcu, zapewnienia warunków do realizowania kontaktów ustalonych w miejscu zamieszkania małoletnich a nadto do udostępnienia dzieciom urządzeń niezbędnych do realizowania kontaktów opisanych w pkt I ppkt e) oraz nawiązywania połączeń z ojcem małoletnich. Z kolei postanowieniem z dnia 17 lipca 2020 r. Sąd Rejonowy w Kole oddalił wniosek J. C. z dnia 6 lipca 2020 r. o wstrzymanie wykonania ww. postanowienia z dnia 10 czerwca 2020 r.

Dowód: postanowienia z dnia 23 kwietnia 2020 r. oraz z dnia 10 czerwca 2020 r. i z dnia 17 lipca 2020 r. (k.89, 122 i 137 akt III Nsm 106/20); kopia odpisu postanowienia z dnia 10 czerwca 2020 r. (k.93-94)

Z. nie chce realizować kontaktów u ojca w mieszkaniu bez mamy. Małoletnie widują się z ojcem w domu rodzinnym. Dotychczas M. nie nocowała w mieszkaniu wynajmowanym przez ojca.

Dowód: częściowo zeznania powódki (e-protokół (...):05:44 – 00:45:21, k.108v-109);

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dowodów z dokumentów i zeznań stron.

W ocenie Sądu na przyznanie im częściowo waloru wiarygodności zasługiwały zeznania powódki. Sąd odmówił im wiarygodności w zakresie w jakim powódka podawała, iż nie wykonywała prac dorywczych w zakresie stylizacji rzęs. Przede wszystkim przeczą temu wiarygodne zeznania pozwanego, jak również zasady doświadczenia życiowego. Skoro powódka, jaka sama przyznała w swych zeznaniach, w styczniu 2019 r. ukończyła szkolenie dotyczące stylizacji rzęs, to trudno uwierzyć, aby uczyniła to jedynie na własne potrzeby, a nie w celu zdobycia umiejętności, które można wykorzystać podczas prac dorywczych.

Poza tym, zdaniem Sądu za wiarygodne należało uznać zeznania pozwanego, gdyż były logiczne i skorelowane z dokumentami złożonymi przez jego pełnomocnika w skład materiału dowodowego. Sąd nie kwestionował prawdziwości zeznań pozwanego dotyczących powod zmiany pracy i ponoszonych kosztów utrzymania.

Wartość dowodowa dokumentów złożonych przez powódkę oraz pełnomocników stron w poczet materiału dowodowego nie budziła żadnych wątpliwości Sądu. Nie wniosły nie istotnego do sprawy złożone przez powódkę oferty pracy (vide: k.100-104). Pozwany przyznał w swych zeznaniach, że zarobki na jakie opiewają ww. oferty są realne do osiągnięcia, ale musiałby pracować w systemie analogicznym jak w okresie kiedy pracował jako kierowca za granicą i wówczas przez okres 3 tygodni był poza domem. Obecnie jednak pozwany chce w większym zakresie realizować kontakty z dziećmi i trudno mu czynić z tego powodu jakiegokolwiek zarzuty.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 27 k.r.o., oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym. Przepis ten jest konkretyzacją obowiązku małżonków do wzajemnej pomocy oraz do współdziałania dla dobra rodziny, którą przez swój związek założyli, wynikających z art. 23 k.r.o.

Okolicznością bezsporną jest, że strony począwszy od dnia 20 marca 2020 r. pozostają w separacji faktycznej. Niemniej jednak, w świetle ugruntowanego w judykaturze poglądu, nie stanowi to przesłanki do oddalenia powództwa o przyczynianie się do zaspokajania potrzeb rodziny. Pomimo więc, że strony nie zamieszkuje już wspólnie, to jednak w dalszym ciągu ich małżeństwo trwa, a przez to i utworzona przez jego zawarcie rodzina, w skład której wchodzi również małoletnie córki Z. i M. C.. W świetle powyższego nie wchodziło w rachubę uznanie przez pozwanego powództwa w części dotyczącej małoletnich córek i pominięcie całkowicie powódki przez oddalenie powództwa w części dotyczącej jej utrzymania. Podkreślenia wymaga bowiem, że składowymi kwoty zasądzanej tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny są na gruncie niniejszej sprawy potrzeby nie tylko córek stron, ale również powódki. Jest to kwota zasądzana przez Sąd globalnie, a nie z indywidualnym rozbić na poszczególnych członków rodziny. W realiach niniejszej sprawy przedmiotowe powództwo zasługiwało w przeważającej części na uwzględnienie. Sąd uwzględnił je w analogicznej wysokości jak udzielone postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2020 r. zabezpieczenie.

Wbrew twierdzeniom pozwanego, od chwili jego udzielenia nie nastąpiła zmiana okoliczności, która wymagałaby odzwierciedlenia w kwocie świadczenia zasądzanej w rozstrzygnięciu końcowym. Owszem pozwany ma uregulowane kontakty z dziećmi, jednak nie można tego sprowadzić jak to czyni pozwany, do stwierdzenia, że około 1/3 miesiąca córki znajdują się pod jego opieką. Trzeba mieć na uwadze, że jak ustalono w toku niniejszej sprawy, małoletnie aktualnie faktycznie nie przebywają u ojca w ramach kontaktu w takim wymiarze czasowym. Nawet gdyby kontakty pozwanego z córkami były realizowane w pełnej formule, to trudno na tej podstawie wnosić, iż pozwany jest zwolniony w tym zakresie z łżenia na potrzeby córek. Sąd nie kwestionuje jednak, że pozwany ponosi określone wydatki z tytułu realizacji z nimi kontaktu, jednak nie może stanowić to okoliczności zwalniającej go od przyczynia się do zaspokajani potrzeb rodziny, a więc i małoletnich Z. i M. C..

Powódka J. C. nie posiada stałego zatrudnienia. Jako domownik opłaca składki w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Wbrew twierdzeniom powódki, Sąd przyjął, iż posiada ona możliwość uzyskania zarobku w ramach prac dorywczych w zakresie stylizacji rzęs, w którym to kierunku ukończyła szkolenie. Sąd przyjął ten zarobek na poziomie 840 zł miesięcznie, zakładając, że powódka świadczy usługę co drugi dzień (łącznie z sobotami) dla jednego klienta, za kwotę 70 zł. J. C. dokłada się swoim rodzicom do kosztów utrzymania domu będącego ich własnością. Pozwany nie kwestionował ponoszonych przez powódkę wydatków w tym zakresie. Wskazywał jednak, że dokonywał nakładów pracy i nakładów finansowych na remont tego domu. W niniejszym postępowaniu Sąd nie rozstrzyga jednak tych kwestii, które dotyczą stricte wzajemnych rozliczeń majątkowych między małżonkami.

Córka stron Z. C. ma obecnie 6 lat i posiada orzeczenie o niepełnosprawności. Małoletnia dotychczas uczęszczała do przedszkola przy Zespole Szkolno-Przedszkolnym w G.. Natomiast w roku szkolnym 2020/2021 będzie uczęszczać do klasy zerowej przy Szkole Podstawowej w G.. Z kolei druga córka stron M. C. ma aktualnie niespełna dwa lata i pozostaje pod opieką powódki. Określenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, uwarunkowanych kosztami utrzymania (wyżywienie, odzież, leczenie) i wychowania, w odniesieniu do dzieci (pielęgnacja, opieka, dbałość o fizyczny i intelektualny rozwój) jest domeną ustaleń na podstawie dowodów ale uwzględniającą także zasady doświadczenia życiowego (vide: Orz. SN z 29.11.1949 r. Wa.C 167/49, NP.1951, nr 2, s.52). Mając na uwadze powyższe zasady, Sąd uznał, iż do potrzeb małoletnich zaliczają się koszty związane z zapewnieniem wyżywienia, zakupu odzieży i obuwia, środków higienicznych i pielęgnacyjnych oraz koszty leczenia i zakupu lekarstw, albowiem u obydwu sióstr zdiagnozowano astmę wczesnodziecięcą i alergie. Ponadto każda z sióstr ma tendencję do częstego łapania infekcji. Na indywidualne potrzeby małoletniej Z. składają się te dotyczące uczęszczania do zerówki oraz na zajęcia do MUZY i koszty związane z odczulaniem w Ł.. Natomiast do indywidualnych potrzeb małoletniej M. zaliczają się koszty zakupu mleka modyfikowanego i pieluch, co jest podyktowane jej wiekiem i stopniem rozwoju.

Podkreślić należy, że w analogicznych sprawach zasądzając alimenty na rzecz małoletnich dzieci, Sąd przyznaje kwoty po 500 zł miesięcznie na dziecko, co jest uzasadnione rozwojem, wiekiem, stanem zdrowia małoletnich dzieci oraz obowiązującymi cenami towarów i usług. Zatem zaledwie kwota 400 zł z przyznanych świadczeń stanowi sumę odpowiadającą potrzebom powódki, co na gruncie niniejszej sprawy jest usprawiedliwione. Mając na uwadze konieczność sprawowania osobistej opieki nad małoletnią M. i w okresie sezonowych przeziębień nad małoletnią Z. powódka ma znacznie ograniczone możliwości zarobkowe.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd na podstawie przytoczonych powyżej przepisów prawa zasądził od pozwanego T. C. na rzecz powódki J. C. tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny kwotę po 1.400 zł miesięcznie, płatną do rąk powódki do dnia 10 – go każdego miesiąca z góry wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 1 kwietnia 2020 r. (punkt I wyroku).

W ocenie Sądu pozwany dysponuje siłami oraz posiada możliwości zarobkowe pozwalające na łżenie łącznie na potrzeby rodziny ww. kwoty. Aktualnie T. C. pracuje w firmie (...) Sp. z o. o. w K. w oparciu o umowę o pracę na czas określony do dnia 28 lutego 2021 r. w charakterze kierowcy kategorii C oraz C+E. Z tego tytułu osiąga zarobki na poziomie wynagrodzenia minimalnego w kwocie 2.600 zł brutto, tj. 1.956,67 zł netto miesięcznie. W ocenie Sądu, na gruncie niniejszej sprawy trudno uznać, aby możliwości zarobkowe pozwanego pozostawały jedynie na poziomie wynagrodzenia minimalnego. Trzeba bowiem pamiętać, że pozwany ma już spore doświadczenie zawodowe

i to nie tylko jako kierowca zawodowy, ale też jako przedstawiciel handlowy. Poprzednie zatrudnienia pozwanego na wspomnianych stanowiskach pozwalały mu na osiąganie zdecydowanie wyższych dochodów aniżeli te obecne. Pracując jako kierowca pozwany osiągał zarobki na poziomie około 7.000 zł do 8.000 zł miesięcznie, natomiast jako przedstawiciel handlowy osiągał zarobki w kwocie około 4.000 zł. W aktualnej sytuacji życiowej pozwany nie chce przedkładać kontaktów z dziećmi nad pracę zarobkową w charakterze kierowcy w zakresie pozwalającym na uzyskanie zarobków na poziomie tych wcześniej uzyskiwanych. Motywy pozwanego w tym względzie są dla Sądu racjonalne. T. C. musi sobie jednak zdawać sprawę, że ma na utrzymaniu rodzinę, w skład której w dalszym ciągu wchodzi mała córka oraz powódka. Zatem musi podejmować działania by uzyskać większe dochody niż płaca minimalna. Wobec tego zasądzenie świadczenia w powyższej kwocie nie sprzeciwiały się własne wydatki pozwanego z tytułu codziennego utrzymania, wyjęcia mieszkania, jak i też jego zobowiązania kredytowe.

W pozostałym zakresie, a więc ponad kwotę 1.400 zł Sąd oddalił powództwo jako pozbawione zasadności. Podejmując rozstrzygnięcie w tym zakresie, Sąd miał na uwadze, że powódka wbrew jej twierdzeniom ma możliwość osiągnięcia dodatkowego dochodu z tytułu prac dorywczych z racji ukończonego kursu w zakresie stylizacji rzęs. Sąd nie wziął jednak pod uwagę możliwości odliczenia przez powódkę kosztów leczenia córki, skoro pozostaje ona bez formalnego zatrudnienia, a tym samym nie osiąga dochodu, od którego te koszty podlegają odliczeniu (punkt II wyroku).

W oparciu o § 4 ust. 1 pkt 9 i ust. 4 w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U.2015. 1800 z póź.zm.) w zw. z art. 102 k.p.c., Sąd obciążył pozwanego kosztami zastępstwa procesowego pełnomocnika powódki w połowie i z tego tytułu zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.800 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia (punkt III wyroku). Sąd nie obciążył pozwanego w całości ww. kosztami uznając, że w jego obecnej sytuacji ekonomicznej powinien swe wysiłki skupić głównie na realizacji obowiązku przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny.

Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 k.p.c. nie obciążył pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi (punkt IV wyroku).

Stosownie do art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., Sąd z urzędu wyrokowi w punkcie I nadał rygor natychmiastowej wykonalności (punkt V wyroku).

Sędzia Agnieszka Skiera-Bilska